

MEB TAVSİYELİ İLKÖĞRETİM
100 TEMEL ESERDEN SEÇMELER

TİLKİ İLE LEYLEK

EZOP MASALLARI

Zambak
YAYINLARI

MEB TAVSİYELİ İLKÖĞRETİM
100 TEMEL ESERDEN SEÇMELER

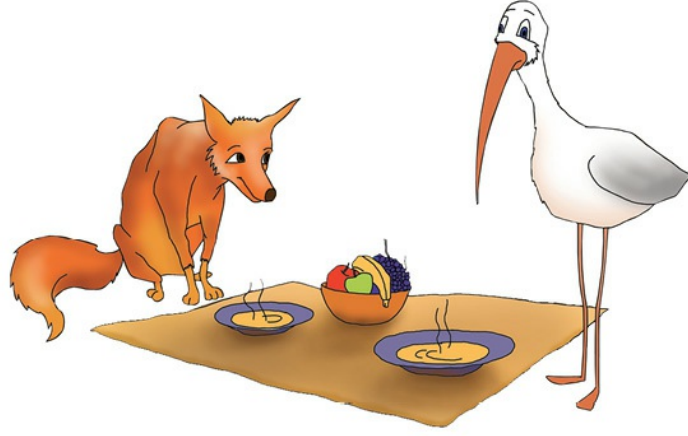
TİLKİ İLE LEYLEK

EZOP MASALLARI

Zambak
YAYINLARI

TILKI İLE LEYLEK

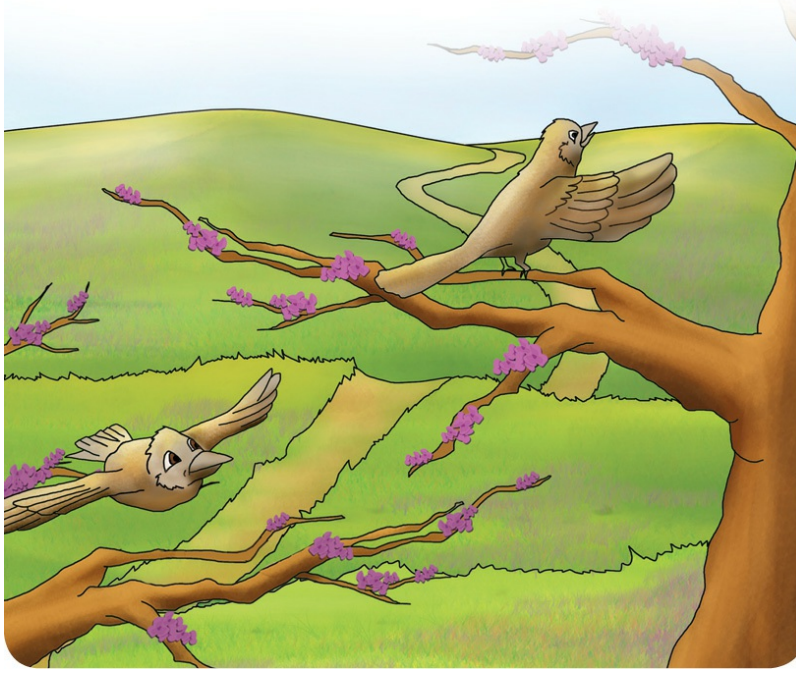

Hazırlayan
Mustafa PALA

Zambak
YAYINLARI

AVCI İLE TARLA KUŞU

Bahar mevsimi, bütün güzelliği ile geri dönmüş. Çiçekler açmaya, kuşlar şarkı söylemeye başlamış. Tarla kuşlarının da keyiflerine diyecek yokmuş. İki tarla kuşu, çiçekler arasında uçup şarkı söylüyormuş. Tarla kuşlarından birisi çok meraklıymış. Her çalıya, ağaca konar, onlarla konuşurmuş. Tanımadığı, bilmediği ağaçlara konup onlarla konuşurken bazen zor durumda kaldığı da oluyormuş. Ama o, bu huyundan bir türlü vazgeçemiyormuş.

Meraklı tarla kuşu:

“Gülden güzel bir günde,
Dünyayı güller sarmış.
Hiç bitmeyen bir bahar gibi,
Bahçemizde güller açmış.”
diye şarkı söylüyormuş.

Meraklı tarla kuşu, bir gün bahçenin içindeki bir ağaca konmuş. Onu gören arkadaşı:

–Hey meraklı arkadaşım, o ağaca konma! Çünkü orası bir avcının bahçesi, demiş.

Meraklı tarla kuşu:

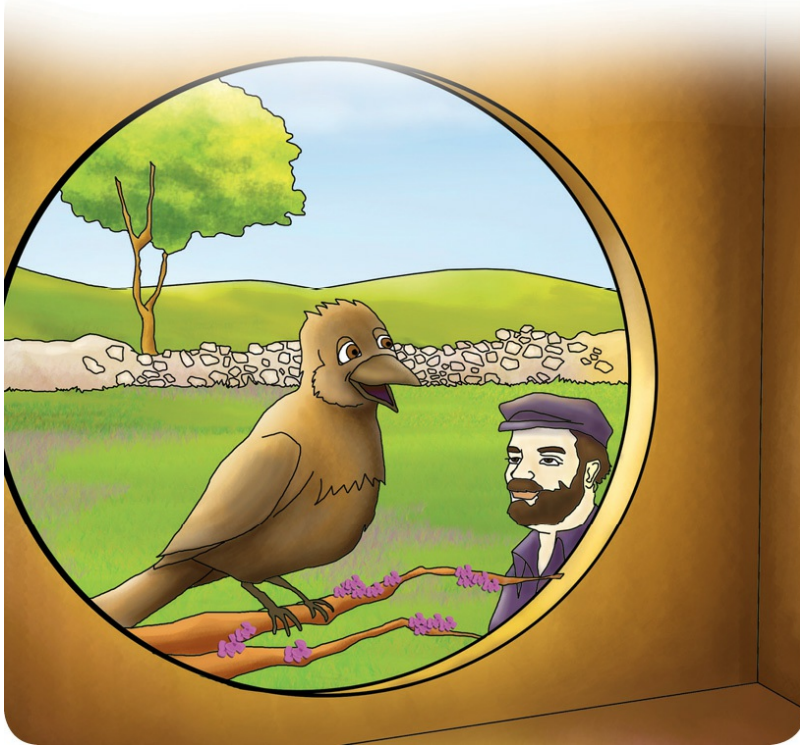
“Ben meraklı bir kuşum,
Dağlarda dolaşırım.
Ben asla yalan söylemem,
Doğruluktur benim işim.”
diye şarkı söylemeye devam etmiş.

Meraklı tarla kuşu, arkadaşının uyarılarına hiç dikkat etmemiş. Arkadaşının söyledikleri bir kulağından girmiş, diğer kulağından çıkmış.

O sırada avcı, evinin balkonundan tarla kuşlarını seyrediyormuş. Avcı, hemen bahçeye inmiş. Bahçenin duvarından düşen taşları yerine koyuyormuş. Bu sırada, tarla kuşunun bulunduğu ağaca iyice yaklaşmış. Avcıyı gören tarla kuşu yine merakını yenememiş. Avcıya yaklaşmış:

– Hey, sen kimsin, diye sormuş.

Avcı, meraklı tarla kuşunu güler yüzle karşılayıp:
– Görmüyor musun? İşte bu bahçenin sahibiyim, demiş.

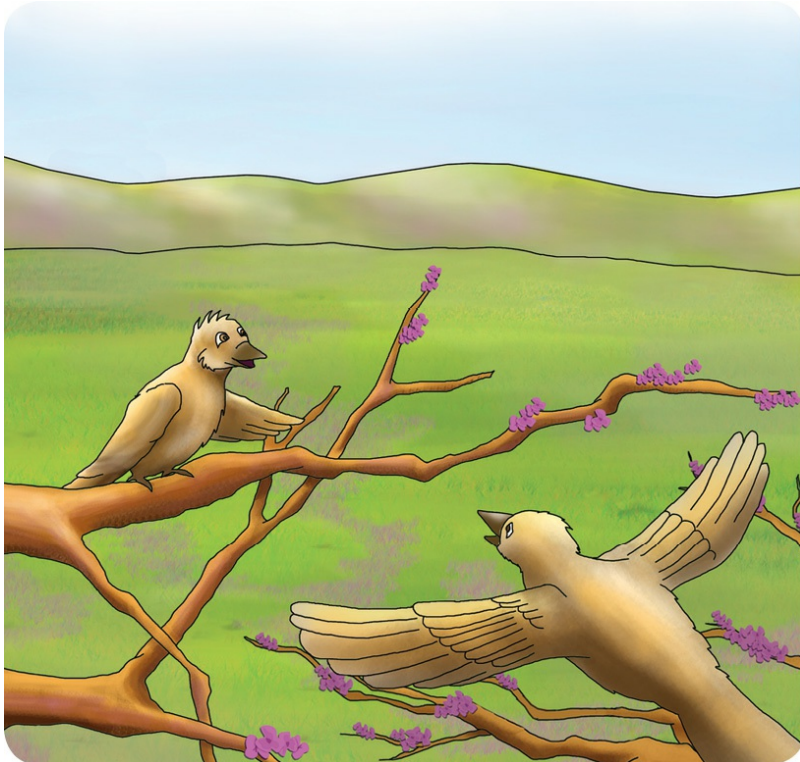

Tarla kuşu:

– Demek ki bu kocaman yer, senin bahçen! O hâlde çok zengin olmalısın, demiş.

Avcı:

– Evet, bu gördüğün meyveleri satacağım. Kazandığım paralarla buraya kocaman bir kuş kenti kuracağım. Kentin içinde her çeşit kuş olacak, demiş.

Tarla kuşunun merakı daha da artmış. Gözlerini fal taşı gibi açıp avcıya bakmış:

– Sen ne dedin? Bu bahçeye kuş kenti mi kuracaksın, diye sormuş.

– Evet, tabi ya! Buraya kuş kenti kuracağım. Şu gördüğün minik evlerin hepsi birer kuş sarayıdır, demiş. Bahçenin duvarını onarmaya devam etmiş.

Tarla kuşu, meraktan neredeyse çatlayacakmış. Olayı bir elma ağacının tepesinden izleyen arkadaşı, onu tekrar uyarmış:

– Hey, sana ne başkasının kasabasından kentinden. Gel, şu merakı bırak. Başkasının işine burnunu sokma, demiş. Ama meraklı tarla kuşuna lâf anlatamamış.

Avcı da duvar ile uğraşmaya devam ediyormuş. Meraklı tarla kuşu, avcıya biraz daha yaklaşmış:

– Çok ilginç bir düşünce! Burası kuş kenti yapılırsa herhâlde çok güzel bir yer olur. Ama merak ediyorum, acaba yaptığınız yuvalara her kuş sığacak mı, diye sormuş. Avcı bıyık altından gülmüş:

– Ohooo, söylediğin şeye bak! Ben yılların ustasıyım, hiç daracık yuva yapar mıyım, demiş.

Tarla kuşu, merakını yenemeyip yuvanın içine doğru bakmış.

Avcı:

– Hadi hadi, gir içeri de bak! Bu minik sarayların ne kadar güzel olduğunu görsen şaşıracaksın, demiş.

Meraklı tarla kuşu, kuş tuzaklarından birinin kapısından içeri girmiş. Avcı, tuzağın kapısını kapatmış. Minik kuş içeriye hapsolmuş. Tarla kuşu bu duruma çok üzülmüş:

– Eyvah! Nasıl da beni kandırdı! Sarayı görmeyi beklerken tuzağın içine düştüm. Avcının sözlerine nasıl da kandım, demiş.

Kurnaz avcı, tarla kuşunun sızlanmasına aldırmamış:

– Sevgili kuşum, her söze kanma. Dinlediklerini önce değerlendir, araştıır. Çevrende bulunanlara akıl danış. Onların fikirlerini al. Sonra yapacağın işe karar ver. Aceleyle ve düşünmeden bir iş yapmaya kalkışanlar, sonunda zarar eder. Bazıları, her şeyi merak eder. Merak ettikleri şeyleri yapmaya kalkışırlar. Bu nedenle başları beladan kurtulmaz, demiş.

Tarla kuşu:

– Sevgili avcı, řu anda ne desen haklısın! Merakım yüzünden düştüğüm durumu görüyorsun. Ben bu olaydan dersimi aldım. Ne olursun, şimdi beni affet! Bırak da gideyim, diye yalvarmış.

Avcı:

– Umarım, bu sana iyi bir ders olmuştur. Bundan sonra daha dikkatli olursun, demiş. Meraklı tarla kuşunu özgürlüğüne kavuşturmuş. Tarla kuşu da bundan sonra daha dikkatli davranmış.

MISIR TARLASI

Evvel zaman içinde bir tarla kuşu varmış. Tarla kuşu, yemyeşil bir ovada yaşıyormuş. Ovanın ortasından bir ırmak geçiyormuş. Su şırıltıları ile kuş sesleri birbirine karışıyormuş.

Bahar mevsiminin gelmesiyle ova daha da güzelleşmiş. Tarla kuşu, bu güzel ovada yuva yeri aramaya başlamış. Sonunda yuva yapacak bir yer bulmuş. Burası bir mısır tarlasıymış.

Tarla kuşu, mısır tarlasına şirin bir yuva yapmış. Aradan bir süre geçmiş; tarla kuşu, yumurtalarını yuvasına yerleştirmiş. Birkaç hafta sonra sevimli mi sevimli üç tane yavru dünyaya gelmiş. Yavru tarla kuşları, çok sağlıklıymış, anne kuş onları çok iyi besliyormuş.

Zaman zaman yağmur yağmış, güneş vurmuş. Mısırlar, yavaş yavaş büyümüş ve olgunlaşmaya başlamış.

Mısırlar olgunlaşınca tarla kuşunu bir tasa almış. Çiftçi, mısırları toplamaya gelebilirmiş. Tarla kuşunun yuvasını görüp ona zarar verebilirmiş.

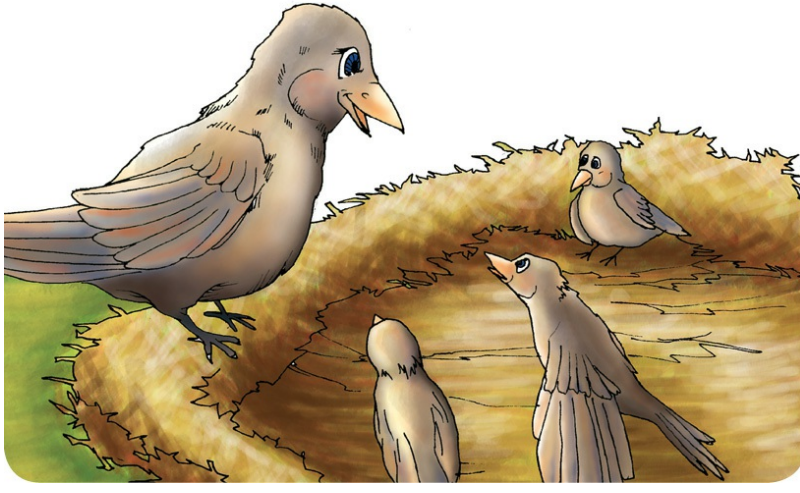
Tarla kuşu, yiyecek aramaya giderken:

- Aman yavrularım, ben şimdi yiyecek aramaya gidiyorum. Siz, bir durum olursa bana haber verirsiniz, diyormuş. Anne yüreği işte, yavrularına bir zarar gelmesinden korkuyormuş.
- Çiftçi, bir gün mısırları toplamaya karar vermiş. Oğluna:
- Komşulara haber verelim de hep beraber şu mısırları toplayalım, demiş. Tarla kuşunun yavruları, konuşulanları duymuş. Anneleri gelince:

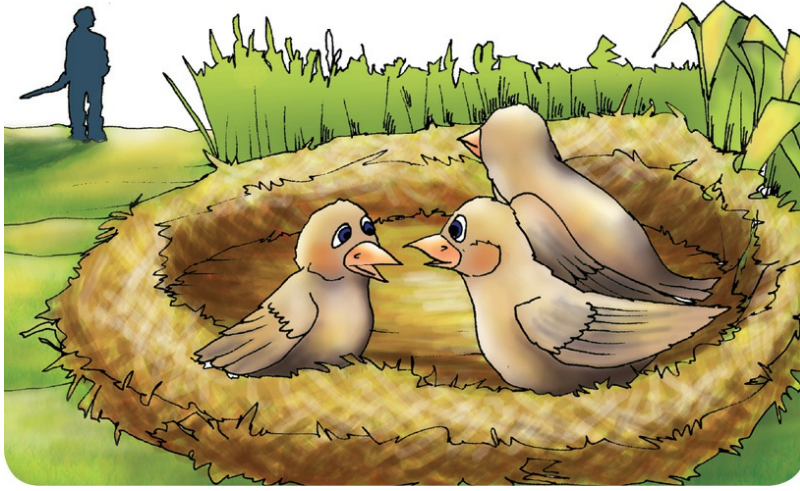

- Anne, tarlanın sahibi mısırları toplayacakmış. Bunun için komşularına haber verip onları da çalışmaya davet edeceklermiş. Buradan bir an önce taşınmalıyız, demişler. Tarla kuşu, yavrularını dinlemiş ama bu durumdan fazla endişe etmemiş:
- Siz, hiç endişelenmeyin! Yarına kadar bekleyelim. Yine de siz çiftçinin konuşmalarını iyi dinleyin, duyduklarınızı bana ayrıntılarıyla anlatın, demiş.
- Ertesi sabah, tarla kuşu erkenden yiyecek aramaya çıkmış. Bu sırada tarla sahibi tekrar gelmiş ama komşularından kimse gelmemiş. Tarla sahibi, kimsenin gelmediğini görünce:
- Mısırları toplamak için komşularımızın hiçbiri gelmemiş. Bu mevsimde onların da çok işi olmalı, bunun için gelmemişlerdir. Mısırlar da iyice olgunlaştı, artık kaybedecek vakit yok! En iyisi ben akrabalarımın haber vereyim. Onlarla birlikte yarın gelip mısırları toplarız, demiş ve evine gitmiş.
- Yavru kuşlar, bu konuşmaları da dinlemiş. Endişelenmeye başlamışlar. Akşama doğru anneleri, yuvaya gelmiş. Yavrular, olup biteni heyecanla anlatmışlar:
- Anneciğim, tarla sahibi mısırları toplamak için yarın akrabalarını çağıracaktı. Biz bu durumdan endişe etmeye başladık, demişler. Anne kuş, bu habere de fazla aldırmış etmemiş.
- Anne tarla kuşu sakın bir şekilde:
- Siz hiç meraklanmayın! Daha bu tarladan ayrılma zamanımız gelmedi. Herkesin işi başından aşkın. Akrabaları, tarla sahibine yardım edemez. Akrabaları önce kendi mısırlarını toplayacaklar. Siz yine kulağınızı dört açın, çiftçi ne diyorsa bana anlatırsınız, demiş.

Anne tarla kuşu, ertesi sabah yine yiyecek aramaya gitmiş. Çiftçi, sabahleyin tarlaya gitmiş fakat ona yardım için kimsenin gelmediğini görmüş:

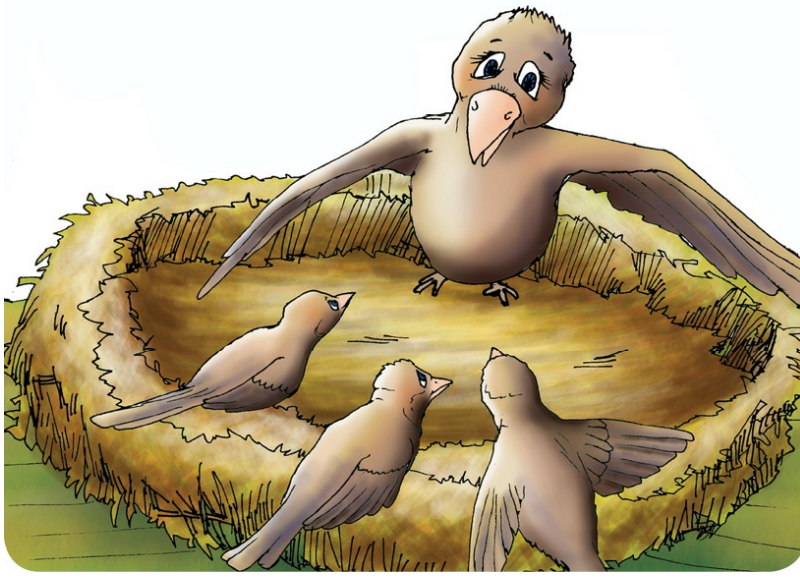
– Hay Allah, nasıl da düşünemedim! Onların da işi olmalı. Bu mevsimde herkes çalışıyor, onların bana yardım etmesi çok zor. Mısırlar artık çürümeye başladı. En iyisi yarın ailece, hep birlikte şu mısırları toplayalım, demiş.

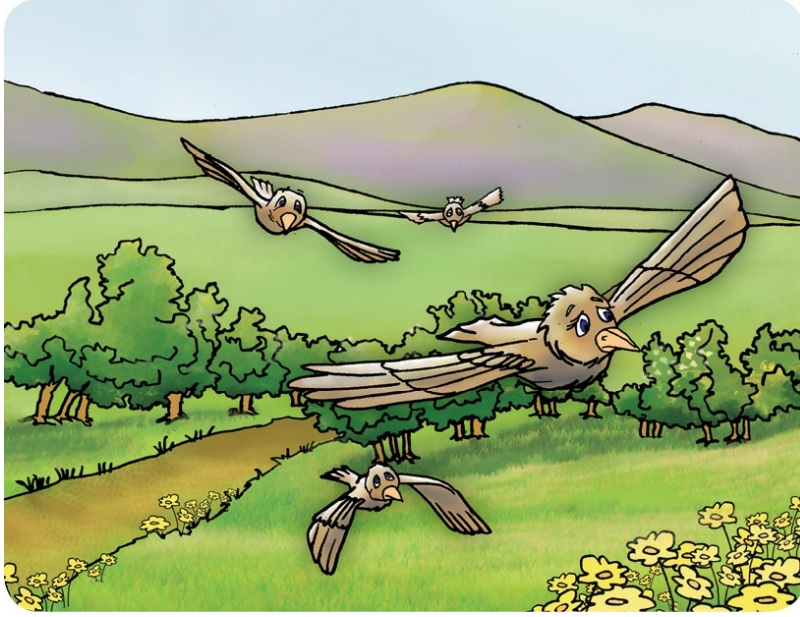
Anne tarla kuşu, akşamleyin yuvasına gelmiş, yavrular duyduklarını annelerine anlatmışlar:

– Anneciğim, tarla sahibi ve ailesi yarın buraya gelecekmiş. Hep birlikte mısırları toplayacaklarmış, demişler. Bu haber, anne kuşu biraz üzmüş. Artık durum ciddiymiş.

Anne tarla kuşu:

– Tamam, artık buradan ayrılma zamanı geldi. Kişi kendi işini kendisi yapmaya karar veriyse artık onu ertelemez. En iyi yardım, insanın kendine yaptığı yardımdır, demiş. Çiftçi tarlaya gelmeden önce tarla kuşları oradan ayrılmış.
Çiftçi de insanın, kendi işini öncelikle kendisinin yapmasının en doğru yol olduğunu anlamış.

TUZ YÜKLÜ EŞEK

Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde, tuz satan bir pazarcı varmış. Bu pazarcı, ucuz tuz bulup böylece çok kâr etmeyi düşünüyormuş. Sonunda deniz kenarında bir yerde ucuz tuz satıldığını öğrenmiş.

Bu pazarcı, eşeğini alarak deniz kenarına gitmiş. Eşeğe yükleyebileceği kadar tuz satın almış. Çuvalları eşeğe yüklemiş ve yola çıkmış. Denizin kenarında kaygan kayalar varmış. Tuz yüklü eşeğin bu kayaların üzerinden geçmesi gerekiyormuş. Eşek, kayaların üzerinden güçlükle geçmiş ve yoluna devam etmiş.

Pazarcı ile eşek, bir süre yol almışlar. Pazarcı için hava hoşmuş ama eşeğin ne çektiğini bilmiyormuş.

Pazarcıyla eşek, eve doğru gitmeye başlamışlar ve yolu yarılamışlar. Yol üstünde büyük bir dere ve derenin üstünde de dar bir köprü varmış. Ağır yükün altında güçlükle yol alan eşek, köprüden geçiyormuş. Taşıdığı yükün ağırlığına dayanamamış ve ayağı kayıp dereye düşmüş.

Eşek, ayağa kalkabilmek için suyun içinde çırpınıp durmuş. Pazarcı da onu kaldırmaya çalışmış. Bir süre sonra çuvaldaki tuzların çoğu erimiş, yük de hafifleşmiş. Eşek bu işten kârlı çıkmış. O, artık

yükün altında ezilmiyormuş.

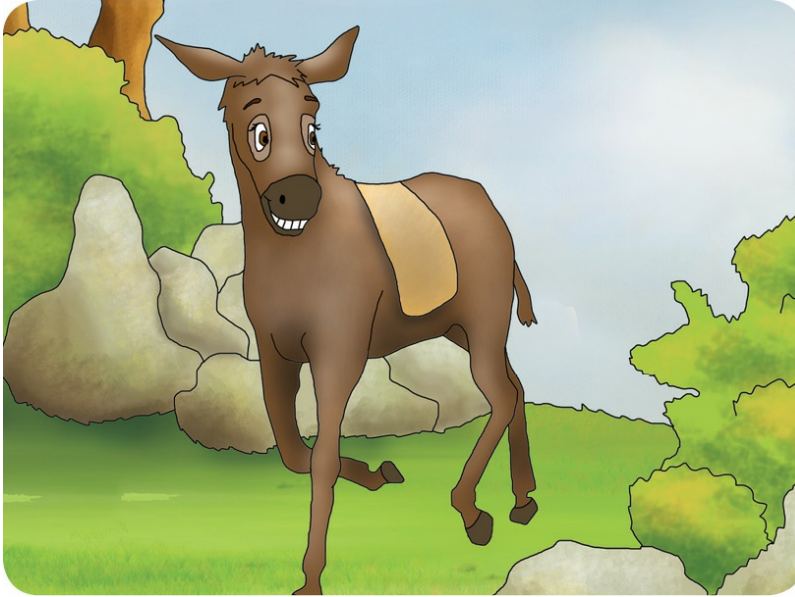
Eşek, tuzun suda eridiğini fark etmiş. Bundan sonra, ağır tuz yükünün nasıl hafifleyeceğini öğrenmiş.

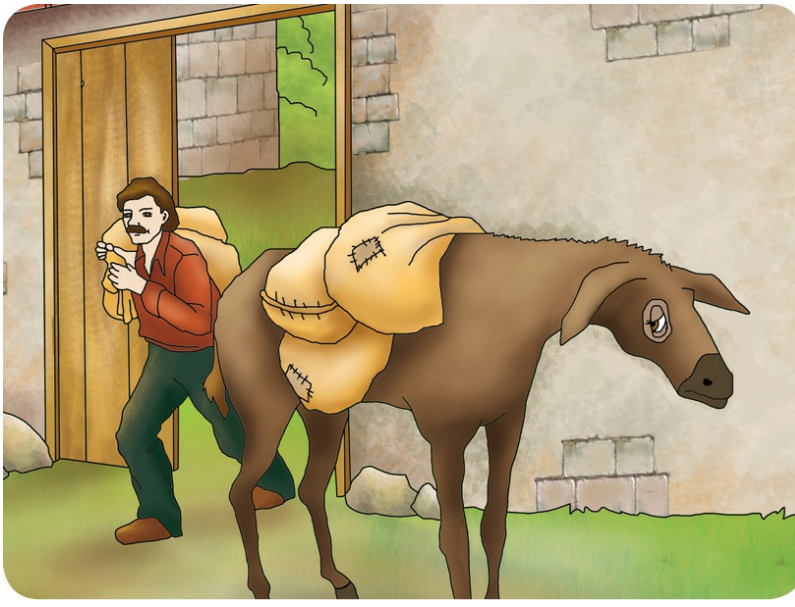
Pazarcı, bu duruma çok kızmış fakat elinden bir şey gelmemiş. Eşek, yükün kalan kısmını çok rahat taşımış. Hoplaya zıplaya eve gelmiş. Pazarcının, iyi kâr etme düşüncesi şimdilik suya düşmüş.

Eşek:

– Bu pazarcı da çok hırslı bir adam. Çok kazanayım derken elindekileri de kaybediyor, demiş.

Pazarcı, ucuz tuzun yerini öğrenir de rahat durur mu? Ertesi gün tekrar hazırlık yapmış, eşeğiyle birlikte ucuz tuzun satıldığı yere gelmiş. Önceki zararını da gidermek için eşeğe daha fazla tuz yüklemiş. Eşek, güçlkle yoluna devam ediyormuş. Yine kayalıkları aşmış, ağır yükü bir süre taşımak zorunda kalmış. Sonunda köprünün üzerine gelmiş.

Eşek, bu sefer bilerek kendini dereye atmış. Tuzların daha iyi erimesi için ırmağın içinde yuvarlanmaya başlamış. Yine tuzun çoğu erimiş ve eşek ağır yükten kurtulmuş. Rahat bir şekilde yoluna devam etmiş.

Para kazanayım derken zarara uğrayan pazarcı, eşeğin yaptığı kurnazlığı fark etmiş. Ona, iyi bir ders vermeyi aklına koymuş.

Pazarcı, sonraki gün yine hazırlık yapmış eşeği de yanına alarak yine deniz kenarına gitmiş. Eşek, artık rahatmış çünkü o, yükten kurtulmanın yolunu bulmuş. Eşek, pazarcının ona tuz yükleyeceğini düşünüyor.

Pazarcı, eşeğin kurnazlığını fark ettiği için ona sünger yüklemiş. Eşek yine kayalıklardan geçmiş, rahat bir şekilde yolda ilerliyormuş. Ama bu yük, tuz yüküne benzemiyormuş, çok hafifmiş. Yük hafif bile olsa eşek bir kere kendini dereye atmaya karar vermiş. Köprü'nün üzerine gelmişler. Köprü'den geçerken eşek, yükten kurtulmak için yine kendini derenin sularına bırakmış. Bir süre suyun içinde yuvarlandıktan sonra ayağa kalkmış. Fakat o da ne? Suyu iyice emen süngerler taş gibi ağırlaşmış. Bu

sefer evdeki hesap çarşıya uymamış. Eşek bin bir güçlükle sudan çıkmış. Boynu bükük, kulakları sarkık bir şekilde yoluna devam etmek zorunda kalmış.

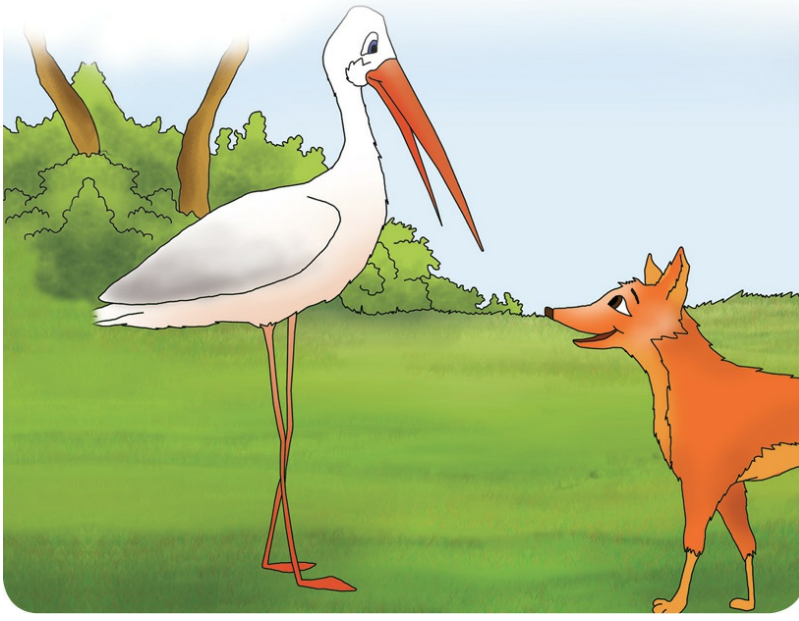
Eşek, pazarcıyı birkaç defa kandırmış. Ama onun bu kurnazlığı her zaman eşeğe fayda vermemiş.

TİLKI İLE LEYLEK

Evvel zaman içinde, ormanın birinde iyi kalpli bir leylek yaşarmış. Leyleğin, yalnızlıktan canı sıkılıyormuş. Can sıkıntısından kurtulmak için bir arkadaş aramaya başlamış.

Leylek, ilk olarak bir tilkiyle karşılaşmış. Ona:

– Tilki kardeş, bakıyorum ki siz de tek başınıza dolaşıyorsunuz. İsterseniz arkadaş olabiliriz, ne dersin, diye sormuş. Tilki, biraz düşünmüş; yine aklından kurnazca düşünceler geçmiş:

– İnanın leylek kardeş, ben de iyi kalpli bir arkadaş arıyordum. Herhâlde sizden daha iyi bir arkadaş bulamam, demiş. Böylece tilki ile leyleğin dostluğu başlamış.

Tilki, bir gün leyleği, akşam yemeğine davet etmiş. Asıl amacı ise leylekle eğlenmekmiş:

– Leylek kardeş, uzun süredir arkadaşsız ama evime, bir akşam yemeğine bile gelmediniz. Bu akşam sizi yemeğe bekliyorum. Eğer gelmezseniz küserim, demiş.

Leylek, tilkinin davetini memnuniyetle kabul etmiş. Akşam olmak üzere iken tilkinin kaldığı yere gitmiş.

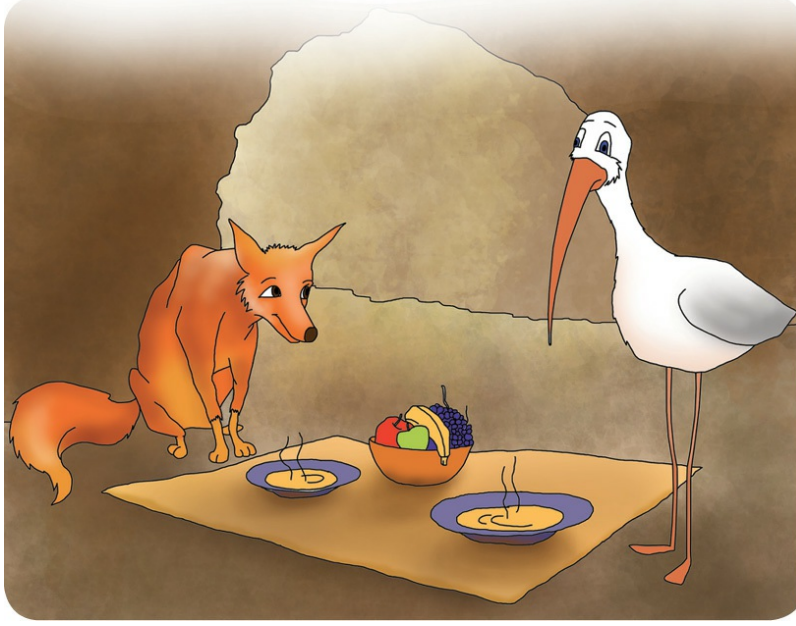

Tilki, güzel bir çorba pişirmiş ve çorbayı düz bir tabağa koymuş:

– Afiyet olsun leylek kardeş! Buyurun, çorbamızdan tadın, demiş. Tilki, çorbayı afiyetle içmiş fakat leylek içememiş. Uzun gagasıyla düz tabaktan çorbayı içmek zor oluyormuş.

Leylek, o akşam aç kalmış. Tilki, leyleğin bu hâline içinden gülmüş. Leylek de hiçbir şey olmamış gibi:

– Tilki kardeş, çorba için teşekkür ederim. Eline sağlık, çok güzel bir çorba hazırlamışsın, demiş.

Aradan birkaç gün geçmiş, leylekle tilki yolda karşılaşmışlar. Leylek:

– Tilki kardeş, sen beni çorba içmeye davet ettin. Şimdi de ben seni akşam yemeğine davet etmek istiyorum. Senin için lezzetli bir çorba hazırlayacağım, demiş. Üç gün sonra tilki, leyleğin evine misafir olmuş. Leylek de lezzetli bir çorba hazırlamış. Çorbanın kokusu uzaktan bile hissediliyormuş. Tilki kendi kendine:

– Sağ olsun, tilki kardeş benim için lezzetli bir çorba hazırlamış, demiş.

Leylek, sofrayı hazırlamış, çorbayı ağı dar ve uzun bir kaba koymuş. Leylek, uzun gagasıyla rahat bir şekilde çorbasını içiyormuş. Tilki, ağzını bir türlü dar ve uzun kaba sokamamış. Açlıktan da bayılmak üzereymiş.

Leylek:

– Tilki kardeş, lütfen çorbanızı içiniz! Yoksa çorbayı beğenmediniz mi, demiş.

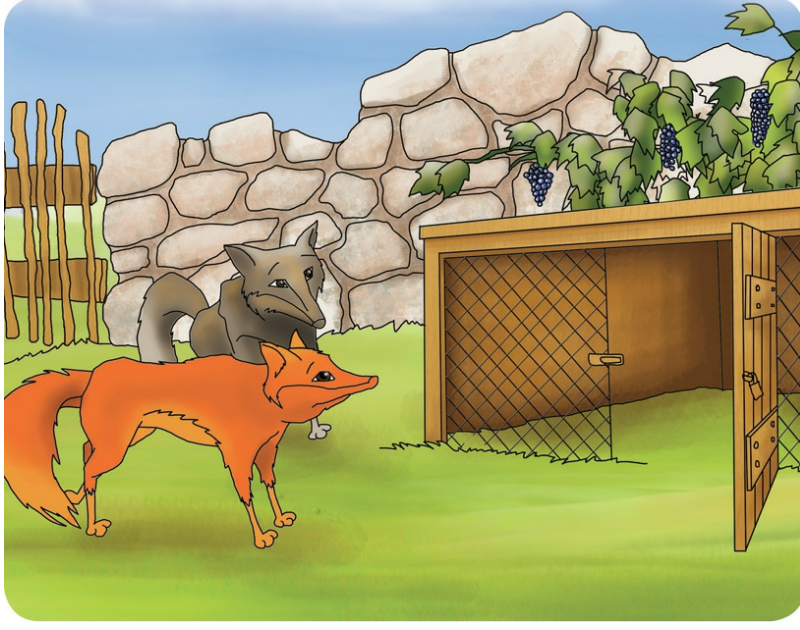
Tilki, önce durumunu söylemek istememiş. Çünkü aynı oyunu kendisi leyleğe yapmış:

– Şey, leylek kardeş, çorba koyduğun kabın ağzı çok dar. Üstelik kap da çok derin. Bu şekilde çorbayı içemem. Ben, senin niçin böyle yaptığını anladım. Ama ben ettim sen etme! Hatamı anladım, senden de özür diliyorum. Şu çorbayı düzgün bir kaba koy da içeyim, demiş.

Leylek, hatasını anladığını görünce tilkiyi affetmiş. Düz bir tabağa çorba koymuş, tilki de çorbayı afiyetle içmiş. İki arkadaşın dostlukları devam etmiş. Tilki, leyleğe kötülük yapmış ama leylek de ona iyi bir ders vermiş. İyi kalpli leylek; arkadaşının, çorbasını içip karnını doyurmasına engel olmamış.

TİLKİLER VE ÜZÜMLER

Sıcak bir yaz günüymüş. Biri boz, diğeri kara iki tilki ava çıkmışlar. Gide gide bir köye ulaşmışlar. Köyün kenarında bir süre dolaşmışlar. Sonunda bahçeli büyük bir evi seçmişler. İki tilki bahçe kapısından içeriye girmiş, Amaçları, kümesteki tavukları aşırıp yemekmiş. Fakat aksilik bu ya, kümeste hiç tavuk yokmuş. İki arkadaş, bahçede dolanıp yiyecek aramaya başlamış. Bu sırada, boz tilkinin gözü yüksek çardaktaki asma üzümlerine takılmış. İki tilki birkaç defa zıplamışlar ama asmaya ulaşamamışlar.

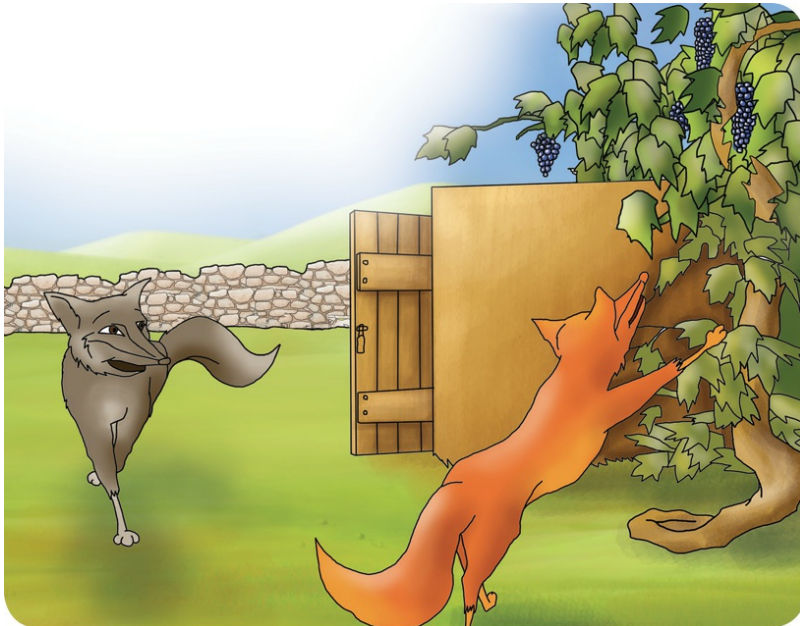

Kara tilki:

– Ah ah, bu üzümler ne tatlı ne şirin görünüyor! Keşke onlara ulaşabilsek de birazını yesek, diye iç geçirmiş.

Boz tilki:

– Dur arkadaş, hemen vazgeçme! Ben onlara ulaşmanın bir yolunu biliyorum. Şimdi sen çardağa dayan, ben de senin sırtına çıkayım. Belki bu yolla onlara ulaşabiliriz, demiş. İki tilki, uzun bir süre üzümlere ulaşmaya çalışmış. Fakat ellerinden geleni yapmalarına rağmen üzümlere ulaşamamışlar.

İki tilki, tekrar asmadaki üzümlere ulaşmanın planını yapmaya başlamış. Bu sırada avdan dönen ev sahibi tazısı ile birlikte içeri girmiş. Avcı, bir de ne görsün? İki tilki üzüm asmasının altında durmuyor mu? Avcı, dağda aradığı avı evin bahçesinde bulmuş. Hemen tüfeğini hazırlamış. Tazı ile birlikte, tilkilere koşmuşlar. İki tilkiyi de kısıvrak yakalayıp boş kümese hapsetmişler.

Avcı:

– Ooo, tilki beyler! Sizleri dağda ararken evimizin bahçesinde bulduk. Sizi hırsız tilkiler, evimizi soymaya mı geldiniz? Fakat umduğunuz gibi kümeste tavukları bulamadınız. Bu ne cesaret, bu ne küstahlık, demiş.

Tilkiler, daracık kümesin içinde bir oraya bir buraya dönüp duruyormuş. Ama bu kümeden kurtulmanın imkânı yokmuş.

Tilkiler, yavrularının açlığını bahane ederek avcıya yalvarmaya başlamışlar.

Boz tilki:

– Bak avcı kardeş, bizim kötü bir niyetimiz yoktu. Sadece üzümleri merak edip onlara bakmak istedik. Onların olgunlaşmamış koruk olduğunu görünce de koparmaktan vazgeçtik. Lütfen bize acıyınız. Dağda aç yavrularımız var. Açlıktan dolayı zarar görebilirler. Onlar biz olmadan yaşayamaz, diye yalvarmış.

Avcı, tilkilere bakıp acımış:

– Peki, tamam! Sizi bırakacağım ama bir şartım var, demiş. Siyah tilkinin gözlerinde bir umut belirmiş.

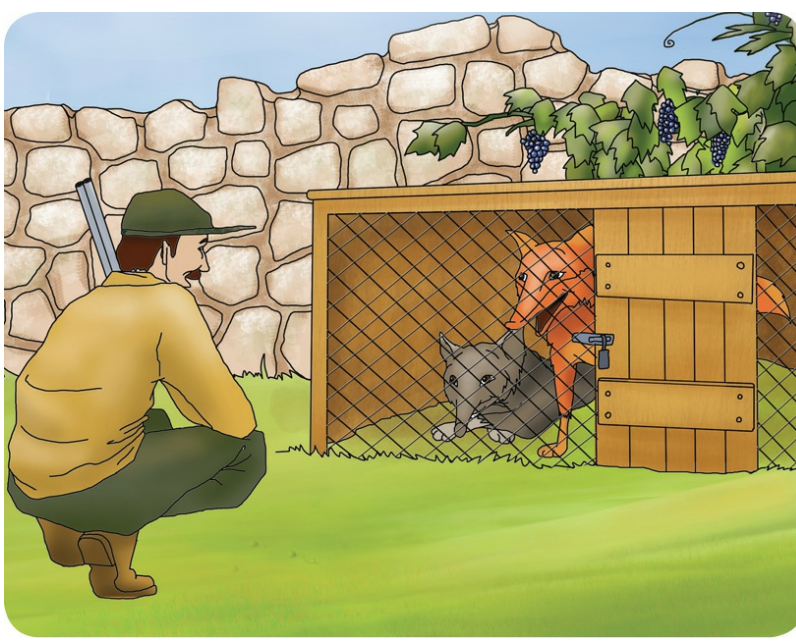
– Şartın nedir, ey avcı, çabuk söyleyiniz, demiş.

Avcı:

– Kim, işlediği en büyük suçu söylerse onu affedeceğim, demiş.

Siyah tilki:

– Bundan kolay ne var! Geçen yıl bir bıldırcının yumurtalarını yedim, yuvasını dağıttım, demiş. Hikâyesini uzun uzun anlatmış.

Avcı:

– Aferin, zaten senin yaptıkların tilkilerin en büyük becerisidir. Doğru söylediğin için seni bağışladım. Ama bir de boz tilkiyi dinleyeyim, demiş.

Boz tilki, kendini yerlere atmış, ayaklarını havaya dikmiş. Ağlamaya başlamış. Avcı bu duruma çok şaşırılmış. Dikkatle, boz tilkinin hareketlerini seyrediyormuş.

Avcı:

– Hey, sana ne oluyor? Neden yerde çırpınıp duruyorsun, niçin ağlıyorsun, diye sormuş.

Boz tilki, avcının dikkatini çekmeyi başardığı için sevinmiş. Ama bunu belli etmemiş.

Boz tilki:

– Benim hayatta yaptığım en büyük hata, bir avcının evine girmektir, demiş. Sonra ağlamaya devam etmiş.

Avcı, tilkinin söyledikleri karşısında iyice meraklanmış:

– Ya hu, neden ağlıyorsun, niçin anlatmıyorsun? Hadi anlat, beni merakta bırakma, demiş.

Boz tilki:

– Sizin koca tazınının ateş saçan gözlerinden korkuyorum. Onu kulübesine kapatmazsanız anlatamam, demiş. Avcı, tazıyı kulübesine kapatmış. Boz tilki, iki gözü iki çeşme ağlamaya devam etmiş.

Avcı:

– Daha ne istiyorsun? Görmüyor musun, tazıyı kulübesine kapattım. Hadi anlat artık, demiş.

Kurnaz tilki:

– Efendim bilirsiniz, biz tilkilerin en büyük düşmanı ateşli silâhlardır. Barut kokusundan nefret ederiz. Lütfen şu tüfeğinizi kokuya hassas burnumun önünden çekiniz. Ben de sırrımı sizinle rahat rahat paylaşayım, demiş.

Avcı, tilkinin bu isteğini de yerine getirmiş. Yerinden kalkıp tüfeğini asmanın dalına asmış. Boz tilki, avcının dikkatsiz biri olduğunu anlamış. Ağlamaktan kızaran gözlerini silmiş. Göz ucuyla arkadaşı siyah tilkiyi işaret edip avcıya yaklaşmış. Kısık bir sesle:

– Anlatacaklarım arkadaşım kara tilkiyle ilgili. Daha doğrusu bu benim hayattaki en büyük sırrım. Şimdi sırrımı kara tilkinin olduğu yerde anlatırsam bütün dostlarımla kötü olurum. Onun için biraz daha yaklaş da sırrımı senden başka kimse duymasın, demiş.

Avcı, boz tilkinin merak dolu sözlerine kanmış, kulağını tilkinin ağzına uzatmış. Kurnaz tilki, avcıyı kulağından yakalar da bırakır mı hiç?

Boz tilki:

– Çabuk aç şu kümesin ağzını, yoksa senin kulağını koparırım, demiş. Avcı, canının acısından ne yapacağını şaşırmış.

Avcı:

– Tamam boz tilki! Ne istersen yapacağım, yeter ki kulağımı bırak, diye bağırmış. İki kurnaz tilki, kümeden çıkmayı başarmış. Avcı, canının acısından yerde çırpınırken tilkiler kaçmaya başlamışlar. Tabi bir taraftan da avcıya nasihat etmekten kendilerini alamamışlar:

– Hey avcı kardeş, bu sana ders olsun. Sakın bir daha tedbiri elden bırakıp bizim gibi koruk peşine düşme, demişler.

Avcı, bir eli yaralı kulağında, tilkilerin ardından bağırmış:

– Sizi gidi kurnaz düzenbazlar! Benim üzümлерim koruk değil, kıpkırmızı olgunlaşmış üzümлерdir.

Siz onlara ulaşamadığımız için öyle diyorsunuz. Sizi bir daha yakalarsam ben yapacağımı biliyorum, demiş.

Tilkiler:

– Üzüm, ister koruk ister olgunlaşmış olsun ne fark eder. Biz tilkiler, ulaşamadığımız üzüme koruk deriz. Sen de artık neye sayarsan say, deyip hızla oradan uzaklaşmışlar.

Bandrol Uygulamasına İlişkin
Usul ve Esaslar Hakkında
Yönetmeliğin 5 inci maddesinin
ikinci fıkrası çerçevesinde
bandrol taşıması zorunlu değildir.

Zambak
YAYINLARI

MEB TAVSİYELİ İLKÖĞRETİM 100 TEMEL ESERDEN SEÇMELER

1. Karınca ile Çekirge
2. Sihirli Tas
3. Gizli Hazine
4. Fare ile Deve
5. Nasrettin Hoca'nın Hayatı
6. Doğuran Kazan
7. Baklava Tepsisi
8. Çorak Yer
9. Kibritçi Kız
10. Yaban Kuğuları
11. Akıllı Karga
12. Tavşan ile Kaplumbağa
13. Altın Yumurtlayan Kaz
14. Değirmenci ve Oğlu
15. Tilki ile Leylek
16. Hacivat ile Karagöz
17. Kedinin Oyunu
18. İki İnatçı Keçi
19. Kuyudaki Cin
20. Cimri Ağa
21. Bilmece
22. Tekerlemeler

